

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	--

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וקא דייקת מינה: טעמא - דשלדו קיימת, הא לא הכי - טהור												כח.
אדרבה, דוק מינה להאי גיסא: שלדו קיימת - הוא דטהרו לו פתחים קטנים, הא לא הכי - פתחים קטנים נמי טמאין, דכל חד וחד חזי לאפוקי חד חד אבך												כה.
ר' יוחנן דאמר כמאן - כר' אליעזר.	רבינא לרב אשי:											כה.
אפר שרופין, ר"א אומר: שיעור' ברובע.	דתנן: [רבי אליעזר]											כה.
היכי דמי מת שנשרף ושלדו קיימת?												כה.
כגון ששרפו על גבי קטבלא.	אביי:											כה.
כגון ששרפו על גבי אפודרים.	רבא:											כה.
כגון דאיהרכי אהורכי.	רבינא:											כה.
המפלת יד התוכה ורגל התוכה - אמו טמאה לידה, ואין חוששין שמא מגוף אטום באו.	ת"ר:											כה.
אין נותנין לה ימי טוהר, מ"ט - אימא הרחיקה לידתה.	רב חסדא ורבה בר רב הונא דאמרי תרוייהו:											כה.
המפלת ואין ידוע מה הפילה - תשב לזכר ולנקבה.	מתלב רב יוסף:											כה.
ואי ס"ד, כל כהאי גוונא אימא הרחיקה לידתה - לתני ולגדה												כה.
אי תנא לנדה, הוה אמיא - מביאה קרבן ואינו נאכל, קמ"ל - דנאכל.	אביי:											כה.
הוציא עובר את ידו והחזירה - אמו טמאה לידה. שנאמר: (בראשית לח) ויהי בלדתה ויתן יד.	רב הונא:											כה.
הוציא עובר את ידו - אין אמו חוששת לכל דבר	מתלב רב יהודה:											כה.
להוש - חוששת, ימי טוהר - לא יהיבין לה עד דנפיק רוביה.	רב נחמן: לדידי מיפרשא לי מיניה דרב הונא:											כה.
והא אין אמו חוששת לכל דבר קאמך												כה.
אינה חוששת לכל דבר - מדאורייתא, אבל מדרבנן - חוששת.	אביי:											כה.
והא קרא קאמך												כה.
מדרבנן, וקרא - אסמכתא בעלמא.												כה.
המפלת טומטום ואנדרוגינוס - תשב לזכר ולנקבה												מ
טומטום וזכר, אנדרוגינוס וזכר - תשב לזכר ולנקבה												כה.
טומטום ונקבה, אנדרוגינוס ונקבה - תשב לנקבה בלבד.												כה.
יצא מחותך או מסורס, משיצא רובו - הרי הוא כילוד.												כה.
יצא כדרכו - עד שיצא רוב ראשו. ואיזהו רוב ראשו - משיצא פדחתו.												כה.
השתא טומטום לחודיה ואנדרוגינוס לחודיה אמר תשב לזכר ולנקבה, טומטום וזכר אנדרוגינוס וזכר מיבעיא												ג
איצטריך, מהו דתימל, הואיל וא"ר יצחק: אשה מזרעת תחל' - יולדת זכר, איש מזרע תחלה - יולדת נקבה, אימא: מדהאי זכר - האי נמי זכר, קמ"ל - אימא שניהם הזריעו בבת אחת, זו זכר וזה נקבה.												כה.
טומטום ואנדרוגינוס שראו לובן או אודם - אין חייבין על ביאת מקדש, ואין שורפין עליהם את התרומה. ראו לובן ואודם כאחד - אין חייבין על ביאת מקדש, אבל שורפין עליהם את התרומה, שנאמר (במדבר ה) מזכר ועד נקבה תשלחו - זכר ודאי, נקבה ודאית, ולא טומטום ואנדרוגינוס.	ר"נ אמר רב:											כה.
לימא מסייע ליה:												כה.

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
טומטום ואנדרוגינוס שראו לובן או אודם - אין חייבין על ביאת מקדש ואין שורפין עליהם את התרומה, ראו לובן ואודם כאחת - אין חייבין על ביאת מקדש, אבל שורפין עליהם את התרומה.										♣	?	◇	כה:
מ"ט? לאו משום שנאמר (במדבר ה') מזכר ועד נקבה תשלחו זכר ודאי נקבה ודאית, ולא טומטום ואנדרוגינוס?										?			כה:
לא, הא מני - ר' אליעזר היא	עולא:									!			כה:
השרץ (ויקרא ה') ונעלם ממנו - על העלם שרץ הוא חייב, ואינו חייב על העלם מקדש.	דתנן, רבי אליעזר:									!	■	◇	כה:
ונעלם ממנו והוא טמא - על העלם טומאה הוא חייב, ואינו חייב על העלם מקדש.	רבי עקיבא:									!	■	◇	כה:
מאי בינייהו?	ואמרינן:									!	?		כה:
שרץ ונבלה איכא בינייהו	ואמר חזקיה:									!	!	◇	כה:
בעינן עד דידע אי בשרץ איטמי אי בנבילה איטמי	דרבי אליעזר סבר:	♣	■	!	!							◇	כה:
לא בעינן.	ור' עקיבא סבר:	♣	■	!	!							◇	כה:
לאו אמר רבי אליעזר התם בעינן דידע אי בשרץ איטמי אי בנבילה איטמי, הכא נמי - בעינן דידע אי בלובן איטמי, אי באודם איטמי אבל לרבי עקיבא, דאמר משום טומאה מיחייב, הכא נמי - משום טומאה ורב, מאי שנא ביאת מקדש דלא - דכתיב מזכר ועד נקבה תשלחו - זכר ודאי, נקבה ודאית, ולא טומטום ואנדרוגינוס אי הכי - תרומה נמי לא נשרוף, דכתיב (ויקרא טו) והוב את זובו לזכר ולנקבה - זכר ודאי, נקבה ודאית, ולא טומטום ואנדרוגינוס										?		◇	כה:
ההוא מבעי ליה לכדרבי יצחק										!			כה:
לזכר - לרבות את המצורע למעיונותיו, ולנקבה - לרבות את המצורעת למעיונותיה.	דאמר רבי יצחק:									!	■	◇	כה:
האי נמי מבעי ליה - במי שיש לו טהרה במקוה, פרט לכלי חרס - דברי רבי יוסף?										?		◇	כה:
אם כן - נכתוב רחמנא אדם										!		◇	כה:
וכי תימא אי כתב רחמנא אדם הוה אמינא - כלי מתכות לא										?		◇	כה:
מכל טמא לנפש נפקא זכר ונקבה למה לי - לכדרב.										!		◇	כה:
ואימא: כוליה לכדרב הוא דאתא										?		◇	כה:
אם כן, נכתוב זכר ונקבה, מאי מזכר ועד נקבה - עד כל דבר שיש לו טהרה במקוה.										!		◇	כה:
אי הכי, כי איטמי בשאר טומאות - לא לישלחן										?		◇	כה:
אמר קרא: מזכר - מטומאה הפורשת מן הזכר.										!		◇	כה:
וכל היכא דכתיב מזכר עד נקבה למעוטי טומטום ואנדרוגינוס הוא דאתא? והא גבי ערכין, דכתיב (ויקרא כ"ז) הזכר										?		◇	כה:
הזכר - ולא טומטום ואנדרוגינוס, יכול לא יהא בערך איש אבל יהא בערך אשה - תלמוד לומר הזכר ואם נקבה - זכר ודאי, נקבה ודאית, ולא טומטום ואנדרוגינוס.	ותניא:									?	■	◇	כה:
טעמא - דכתיב הזכר ואם נקבה, הא מזכר ונקבה - לא ממעט										?	■		כה:
ההוא מבעי ליה לחלק בין ערך איש לערך אשה.										!		◇	כה: